

ไม่ให้ เพราะจะเอาไปร้องเรียน

ตอนนี้ก็ผ่านปีงบประมาณมาได้ ๔ เดือนเข้าไตรมาสที่ ๒ ส่วนราชการต้องเริ่มใช้งบประมาณให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะเรื่องโครงการจัดซื้อจัดจ้าง สัมมนาจัดงานต่างๆ ต้องโปร่งใสครับ

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งครับ ต้องการตรวจสอบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามหน้าที่ที่มีต่อฝ่ายบริหาร ในเรื่องการใช้จ่ายงบประมาณว่าถูกต้องตามระเบียบหรือไม่ จึงมีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขอสำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการศึกษาจัดงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ค่าเช่าที่พัก ค่าวิทยากร ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าอาหารกลางวันในการเดินทาง และเอกสารจัดจ้างเหมาบริการแรงงานของนางสาวสี ในเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ รวม ๒ รายการ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีหนังสือแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยด้วยเหตุผลว่า ไม่อนุญาตเนื่องจากขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และขอไปเพื่อจะเอาไปร้องเรียน ท่านสมาชิกสภาจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมพิจารณาเรื่องนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีหนังสือจัดส่งเอกสารไปให้ประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงว่า ข้อมูลตามที่ได้รับคำขอไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ และท่านนายกสภาไม่แจ้งเหตุผลว่าขอไปเพื่อเหตุใด เห็นว่าเป็นคำขอที่ไม่มีเหตุผลอันสมควร การสั่งไม่อนุญาตได้อาศัยตามกฎหมายโดยสุจริต ไม่ใช่จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารการเบิกจ่ายเงินโครงการศึกษาจัดงานและจ้างคนงาน เป็นข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นข้อมูลการปฏิบัติตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของหน่วยงาน แต่อย่างไรก็ดีในข้อมูลข่าวสารนั้นมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย จึงวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้ท่านสมาชิกสภา ยกเว้นที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้าน เลขประจำตัว ๑๓ หลัก เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร และเลขที่บัญชีธนาคารของผู้รับจ้างเหมาบริการ ขออธิบายเพิ่มเติมครับว่าโดยตำแหน่งหน้าที่แล้วผู้อุทธรณ์ท่านนี้ขอได้ครับ ผู้ขอไม่ต้องแจ้งเหตุผลในการขอ และข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ ที่ต้องจัดแสดงที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ผมมีตัวอย่างครับ หน่วยงานจัดเจ้าหน้าที่และคนในชุมชนไปจัดงาน แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจำนวนคนไปรอขึ้นรถไม่มากเท่าที่ได้ทราบมา จึงได้ขอรายชื่อผู้ที่เข้าร่วมโครงการนั้นว่ามีกี่คน ไปจริงหรือไม่ มีลายมือชื่อแต่ตัวอยู่บ้านหรือเปล่า สุดท้ายก็ต้องเปิดเผยให้ผู้ขอครับ ผู้ขอรายนี้เป็นประชาชนธรรมดาแต่ก็มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารของราชการครับ

ระยะนี้มีหน่วยงานต่างจังหวัดจัดโครงการพาคนเข้ากรุงเทพจำนวนมาก อยากให้ทราบไว้ครับว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องมีไว้ให้ประชาชนทั่วไป ตรวจสอบได้ไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร ค่าเช่ารถ ต้องถูกต้องตามระเบียบ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้นะครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๗ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(สค ๒๓๔/๒๕๕๔)